

השבת של רבי נחמן מברסלב

**בנים
אתם לה'
אלקיכם לא
תגודדו ולא תשימו**

**...
ונתן אליך
אות או מופת.**

קרחא בין עיניכם על מת ... (דברים יד, א)

ובא האות והמופת ... (דברים יג, ב)

שסמך אצל מצוה זאת דייקא לקרותם בשם בנים, כי הא בהא תליא והוא טעמו של מצוה זאת, כי ה' יתברך אומר לישראל: בנים אתם וכו' ועל כן אסור להתגודד ולעשות קרחא על מת, כי צריכין להאמין שבאמת המיתה טובה גדולה מאד כדי לזכות על ידה דייקא להגיע לבחינת בן, שעיקר גזרת המיתה הוא כדי לבטל ולבלות בעפר זיהמת בחינת העבד, כדי שנוכה לעתיד לקום מתחיה בגוף זך ואז נזכה להיות בבחינת בן כמו בן המחפש בגוני אביו, כי אז נזכה להכירו יתברך בבחינת שם העצם, ועל כן מקשר היטב מקרא הני"ל בקשר נפלא, כי דייקא מחמת שישראל נקראים באמת בנים בחינת 'בנים אתם לה' אלקיכם', על כן 'לא תגודדו וכו'', כי המיתה טובה גדולה כדי לזכות להגיע על ידי זה לבחינת בן בשלמות. (הלכות ברכת השחר – הלכה ג, אות מה)

איתא בפרק הנחנקין: רבי יוסי הגלילי אומר הגיעה תורה לסוף דעתה של עבודת כוכבים, לפיכך נתנה התורה ממשלה בה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע אל תשמע לו, ופרש רש"י: נתנה התורה ממשלה בה, כלומר אפילו תראה אותו נביא מושל ועושה כרצונו, דכתיב ונתן לך אות או מופת, עד כאן לשונו. כל זה שיד לעניין, עד כמה וכמה כח הבחירה מגיע, והבן מאד.

ועיקר כח הבחירה היא על ידי שהשם יתברך העלים והסתיר רצונו בהסתרות והעלמות גדולות, ותלה הכל ברצון האדם, בחינת "והארץ נתן לבני אדם", היינו שהשם יתברך מסר הבחירה לאדם, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. וכמו שיש כח באדם לשבר תאוותיו ולברח מרע ולעשות טוב, כמובן יש לו כח להפך, לילך אחר שרירות לבו ולהתגבר ברצונות רעים כאלו, עד שכביכול יכריח רצונו יתברך למלאת תאוותו ורצונו הרע. כמו שרואין שאחד נכסף מאד ברצון חזק לדבר שבקדשה, לנסע לארץ ישראל או להצדיק וכיוצא, ויש לו על זה מניעות רבות ועצומות, והוא כמעט מן הנמנע ולמעלה מדרך הטבע אף על פי כן יוכל להתגבר

עצות ותפילות

מי ששומע תקיעת שופר בראש השנה מאיש כשר, שהוא ירא וחרד באמת, אינו צריך בודאי לדאג ולפחד במשך השנה כלה מפני רעמים. הינו שצריך לבטח בהשם יתברך, שבזכות מצות תקיעת שופר שמע מירא שמים אמת, השם יתברך ישמרוהו שלא ינוק במשך השנה כלה מן הרעמים. וכפי המבאר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן ח') בתורה "תקעו תוכחה", ששופר מרמז על למוד הדעת מצדיק האמת, נלמד מכאן שכאשר שומע את למוד הדעת מצדיק ומירא שמים אמת, ומתגבר לקים כפי הבאור בלמוד הני"ל, צריך לבטח שהשם יתברך ישמרוהו מכל מיני נזק ומכל מיני יסורים, כפי המבאר למעלה, לענין שופר (עצות המבוארות – ראש השנה, א).

על ידי מצות תקיעת שופר בראש השנה ביראת שמים כראוי, זוכים לחדוש המח. הינו שזוכה לחדש השכל שהוא הנשמה, בחיות חדשה ליראת השם ולקיום התורה, וזוכים להמשיך שכל חדש מאור הפנים. גם צריך לעסוק תמיד בלמוד הדעת מצדיק האמת ויראת השם כראוי, שלמוד זה מרמז גם כן על תקיעת שופר, כמבאר בסעיף א', ולהתחזק בקיום, כמבאר בלמוד הנזכר למעלה. ועל ידי זה יתעורר בודאי לשמע תקיעת שופר בראש השנה ביראת שמים כראוי, ויזכה לכל התקונים ולכל הטובות שנעשים על ידי תקיעת שופר בראש השנה באמת כראוי (עצות המבוארות – ראש השנה, ב).

מן הנמנע ולמעלה מדרך הטבע אף על פי כן יוכל להתגבר בחשק גדול כזה וברצונות וכסופים חזקים כל כך, עד שהשם יתברך עושה רצונו ומסבב עמו בדרכים נפלאים ובהשגחה נפלאה שלא כדרך הטבע, עד שזוכה להוציא מחשבתו הטובה מן הכח אל הפעל.

אבל את זה לעמת זה עשה אלקים, שגם ההולך לדבר עברה, חס ושלוס, או לילך למרחקים לאבד נפשו לדעת, ללמוד חכמות חיצוניות וכיוצא, ויש לו גם כן על זה מניעות רבות ועצומות, והוא כמעט מן הנמנע ושלא כדרך הטבע, רק הוא מתגבר ברשעתו ברצון חזק כזה, עד שהשם יתברך מסבב עמו כל כך עד שבא לשם, וכל זה מחמת גדל כח הבחירה, כי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. אך החלוק וההפך יכולין הכל להבין: כי זה האיש הכשר, כל יסוד כנוותו ורצונו בשביל התכלית האמתית הנצחי, לפרש מתאוות עולם הזה הכלה והנפסד ולעשות רצונו יתברך, שזה עיקר התכלית, והשם יתברך עושה עמו נפלאות למלאת רצונו, ואז בודאי אשרי לו בעולם הזה ובעולם הבא; וזה ההפך כל כנוותו ורצונו לתאוות עולם הזה ושרירות לבו הרע, ועל ידי זה יורד לבאר שחת ואחריתו עדי אבד.

... וזכנו ברחמיך הרבים לשמע קול שופר בראש-השנה מתוקע הגון וכשר, ויהיה לנו כח בשעת התקיעות לעורר אורות מפנים עליונים, עד שיאיר אור פני התוקע באור פניך. ונזכה להתעוררות השנה על-ידי התקיעות ולחדש שכלנו ונשמותינו אז, ולהמשיך ולקבל עלינו שכל וחכמה חדשה ונשמה חדשה מאור הפנים, ויקים מקרא שכתוב, "אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכו". אור פניך עלינו אדון נשא, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא, ומהר לגאלנו גאלה שלמה, גאלת הנפש והגוף והממון, אשר כלם הם בגלות גדול עכשיו. חוס וחמל על פלטת עמך בית-ישראל ומהר לגאלנו גאלת עולם בכלל ובפרט בגשמיית וברוחנית, ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ויגאלנו. ותבנה חרבות ירושלים, עיר הצדק קריה נאמנה, ותאיר עלינו באור פניך, ותמהר ותחיש לבנות בית-קדשנו ותפארתנו ושם נקריב לפניך את

וזהו גם כן מה שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פרשה ג) אור אלו מעשיהם של צדיקים, חשך אלו מעשיהם של רשעים, ועדיין איני יודע באיזה מהם הוא חפץ, תלמוד לומר: וירא אלקים את האור כי טוב וכו'. היינו שהרשעים מהפכים חשך לאור ואור לחשך, שקר לאמת ואמת לשקר עד שאי אפשר לידע באיזה מהם ה' יתברך חפץ, לכן נאמר: וירא אלקים את האור כי טוב, ואמרו רבותינו ז"ל (שם) שראה שאין העולם כדאי להשתמש בו ועמד וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. היינו שמי שחפץ לידע הדרך באיזה מעשים ה' יתברך חפץ יתקרב לצדיקי אמת, כי אצלם נגנו האור הטוב וילך בדרכיהם להסתכל מעודו עד סופו, מבחרותו עד זקנותו, על תכליתו הנצחי ואז ידע האמת באיזה מהם חפץ ה' יתברך:

ועין בסנהדרין פרק ארבע מיתות (דף סה) מאמר רבותינו ז"ל: תניא 'דורש אל המתים' זה המרעיב עצמו וכו'. וכשהיה רבי עקיבא מגיע למקרא זה היה בוכה: ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טמאה שורה עליו רוח טמאה, המרעיב עצמו שתשרה עליו רוח טהרה על אחת כמה וכמה, אבל מה אעשה שעוונותינו גרמו לנו שנאמר (ישעיה נט) עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם. (הלכות ברכת השחר – הלכה ה, אותיות עח עט לפי אוצר היראה - יראה ועבודת, אות ט)

סיפור ... מעשה ממטר, מעניין שהשם יתברך יכבוש המלחמה רק עם הפשוטים אומרי תהלים בפשיטות וכו' ולא עם ההולכים בחכמות. סיפר רבינו ז"ל משל ממלך שהלך לצוד חיות, ונסע לבוש כאיש פשוט, כדי שיהיה נקל להצחוק. ובאמצע פתאום ירד מטר גדול ממש מבול מים, וכל השרי מלוכה נתפזרו אחד לאחד וכו'. והמלך היה בסכנה גדולה, וחפש עד שמצא בית כפרי אחד. והיה שם איש כפרי, ולקח את המלך והלבישו, ונתן לו אכילה שלו גרץ [מרק גריסים] וכו', והסיק את התנור, והניחו לישן על הפיעקליק [סמוך לתנור] וכו'. וכל כך היה ערב ומתוק להמלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עיף וייגע וכו'.

והשרי מלוכה חפשו את המלך עד שבאו לשם, וראו שהוא יושן. ורצו שיחזרו המלך לביתו עמהם. ואמר להם, כיוון שאתם לא הצלתם אותי וכל אחד נתפזר להציל את עצמו, וזה הציל אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הוא יביא אותי בעגלה שלו ובאלו המבלושים, והוא יושיב אותי על כסא המלוכה. וסיים על זה רבינו ז"ל כאשר מובא שבעקבות משיחא איה מבול - מען וועט שישען מיט אפיקורסות - [יירו עם אפיקורסות] לא של מים, רק של מחשבות זרות. ויכסו כל ההרים הגבוהים, ואפילו בארץ ישראל שלא היה מבול, רק מחמת שהלך בכח נתזו שם המים, היינו שיתזו גם בתוך המלכות הכשרים. ועם חכמות לא יוכלו לתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא יתחזק על עמדו, לא יחזיקו מעמד רק פשוטי ישראל משיחא איה תהלים בפשיטות וכו'. על כן שכשיבוא משיחא הם יתנו הכתר מלוכה בראשו.

משל מווערדא, שסיפר רבינו ז"ל שאיש אחד נסע עם בעל עגלה (לבערלין או שאר עירות הגדולות), והאיש הלך לעשות צרכיו, ונשאר הבעל עגלה ששמו יוואן (המגשם בעל הרגש) עם העגלה באמצע השוק. והלך אליו איש חיל [שוטר] ושאלו מדוע עומד שם, ואמר לו ווערדא [מי כאן]. והוא חושב ששואלו את שמו ואומר לו יוואן, והוא מכה אותו ווערדא, והוא צועק יוואן, והוא מכה אותו וצועק ווערדא עד שלקחו עם העגלה לאיזה רחוב מן הצד. וכשבא האיש חפשו עד שמצאו, ואומר לו יוואן וכו', הוא עונה לו בלחש ובפחד אל תאמר יוואן אלא ווערדא, וכיון שיצא מהעיר הוא אומר לו עכשיו אתה יכול לקרא אותי יוואן. שם נקרא ווערדא ושם נקרא יוואן. וסיים רבינו ז"ל: אצלי הוא ווערדא, כלומר "מי הוא" שידוע פחיתותו וגם נדבך הגוף (היוואן) ונקרא בבחינת מי ומה ווערדא - וכשיוצאים ממני חוזר להיות יוואן - החמר הוא חמר.

מידות ... מי שידוע מארץ ישראל, שטעם באמת טעם ארץ ישראל, הוא יכול להכיר באחר, אם היה אצל צדיק [אמתין] על ראש השנה אם לאו. כי מי שזוכה להיות אצל צדיק אמתין על ראש השנה, אזי בכל מקום שהוא הוא מסתכל, נעשה אותו האוויר בחינת אוריא דארץ ישראל, ועל כן מי שידוע מטעם ארץ ישראל, כל אחד כפי ערכו, הוא מתייב להרגיש ארץ ישראל, כשפוגע ומתועד יחד עם זה האיש, שהיה אצל צדיק אמתין על ראש השנה, כי על ידו נעשה האוויר בבחינת ארץ ישראל כנ"ל. שנה שיש הרבה גשמים, סימן שנולדים בזה השנה הרבה זכרים. בראש השנה דנין את האדם כמה יפסיד, ואם זכה נותן זה הממון לעניים.

קרבות חובותינו, וזוכה להקריב קרבן התמיד במועדו ובמקומו כהלכתו, ולהקטיר קטרת בזמנה. ועל-ידי-זה זוכה להכרית זרעו של עמלק, לבלתי ולבער הקוצים מן הכרם, להכרית ולעקר ולבטל כל החוחים והקוצים הסבבים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקליפות והעכו"ם, וכלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה, ויתבררו ויעלו מעלה מעלה, עד שישבו עלות ולהתחדש באור הפנים, וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכסא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד כלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל.

ותתגלה מלכותך על כל באי עולם, ותתגדל ותנשא ותתרומם אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם, וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלך אתה ה' מהרה לבדך על-כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד ככתוב בתורתך, ה' ימלך לעולם ועד. ונאמר, והיה ה' למלך על-כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (לקוטי תפילות א - תפילה לה).

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתבים ע-עא)

מכתב

יקירי הטוב, העומד בראש המאמינים והמקשרים בהצדיק האמתי השליט ומושל על כל הנפשות, ושופך עליהם בכל עת בכל דור מימי חכמתו שהם רפואות ותחבושות יקרות ונפלאות שלא נתגלו עדיין מעולם. צריך להחיות ימיו בכל יום ויום מימי חייו. על-ידי עסק התורה זוכין לאריכות ימים, כי על-ידי עסק התורה קורין את חי החיים יתברך שמו, כביכול, וממשיכין ממנו חיים ואריכות ימים. וצריכין לעסק בתורה בפה דוקא, להוציא דברי תורה מפיו, ואז זוכין לקרותו יתברך, ולהמשיך ממנו חיים ואריכות ימים.

לכבוד אהובי חביבי וידידי הנחמד, שזכה למשרה גבוהה ושזכה להיות פקיד בכיר במשרד האוצר של הצדיק החכם האמת, וחותר ביגיעות עצומות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולגדל ולכבד את שם הצדיק, להודיע ולגלות אוצרו הטוב לכל העולמות, עד שידעו כלם את ה'. אפילו מי שיש לו עסקים וטרדות רבות, אף-על-פי כן אי אפשר שלא יוכל לחטוף ולגזל לעצמו איזה שעה ביום לעסוק בתורה. העיקר שתתגבר בכל כחך לחטוף ולגזל לעצמך איזה שעה בכל יום לעסוק בספרי הצדיק בתוך כל העסקים וטרדות רבות שיש לך.

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

רבנו הקדוש אומר שסגלה לזרע של קיימא, שיאמרו האיש ואשתו, שניהם, פרשת 'בראשי חודשכם'. וכן כשהתינוק חולה חס-ושלום, יאמרו אז גם-כן האיש ואשתו פרשת 'בראשי חודשכם'. היה מעשה, ילדה אחת הייתה חולה, היא קבלה נפחות גדולה והרופאים התייאשו. אז שאלתי את האבא והאמא: "הרופאים, מה אומרים?" הם אמרו לי שהרופאים אומרים שזה מתגדל ומתגדל ומתגדל ואי אפשר לעשות ניתוח ואינם יודעים מה לעשות. אמרתי להם שיאמרו הוא ואשתו פרשת 'בראשי חודשכם', זה מילקוטי מוהר"ן קני"א, ויהיה לילדה רפואה. וככה הוה! האבא התחיל לומר 'בראשי חודשכם', הוא ואשתו.. והילדה אוכלת ויושבת... (המשך יבוא)

* "ובראשי חודשיכם תקריבו עלה לה' פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרן סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה לה': ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלושית ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת לה' על-עלת התמיד יעשה ונסכו:" (במדבר כח)

שבת שלום

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
ת.ד. 27100 ירושלים / 91270 / שידורי מצוה 02-5824048 (רק 13-16:00)
תרומות: בכל סיני הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com